

הקורא עומד פרק שלישי מגילה

כה.

עין משפט
נר מצוה

עא א מ״י פֿ״ט מ״הל
תפלה הלכה ז
עב ב מ״ה פֿ״ט מ״הל ז
טו״ש״ע א״ח סימן
קנא עקיף ז
פ ג מ״ז פֿ״י מ״הל
זרכו ה״ל א סג
עשין כ טו״ש״ע א״ח סימן
רכ עקיף ז
פד ד מ״ז פֿ״ט מ״הל
תפלה הלכה ז
[טו״ש״ע א״ח סי קג סעי'
ט]
פה ה מ״ז פֿ״ה מ״הל
תשובה הלכה ז [א]
פו ו מ״ז פֿ״ב מ״הל
מ״ה פֿ״ב מ״הל
טו״ש״ע א״ח סימן
קא עקיף ט
פז ז מ״ז פֿ״ב מ״הל
תפלה הלכה יב סג
עשין ט

תורה אור השלם

1. ומזרעך לא תתן
להעביר למלך ולא
תחלל את שם אֱלֹהֶיךָ
אָנֹכִי וְיִרְאֶה יי' כֹּה
2. וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מִדֵּה יי'
אֱלֹהֶיךָ שָׁאֵל מַעֲמֹךָ
אֵם לִירָאָה יי' אֱלֹהֶיךָ
לִלְכֹת בְּכָל דְּרָכֶיךָ
וְלֹא־הִקְדָּה אוֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת
יי' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ
וּבְכָל נַפְשְׁךָ:
דְּבָרִים יי' יב
3. כֵּן אָדָם הוֹדִיעַ אֶת
יְרוּשָׁלַם אֶת תּוֹעֲבֹתֶיהָ:
יִחְזָקֵאל טו ב

לעזי רש"י

מרטי"ל. פטיש.

רבינו חננאל

[illegible][illegible][illegible]

(א) כלומר שקורה הפסוק ערות אביך וערות אמן ערות אמו לא יגלה וכן כל עריות וכו' ומפרש כפי' הרמב"ם בפירושו המשניות וכן משמע קצת גם בערוך ערד כן.

שאִינוֹ כּוֹלֵל רַשְׁעִים בַּשַּׁחַח
מִחֲלֻצָּה שְׂרִיחָה רַע וּמִנְחָה
בְּצִהְרָאֲתָן לְהִיּוֹת בְּאֻדָּה
כִּלְשׁוֹן הַזֶּה רַחֲמִיךָ מִגִּיעִין

(6) יברכוך טובים הרי א
 צפור יגיעו רחמך
 ימודים מודים משתקין
 משתקין אותו האוט
 להעביר למוֹלך לא ת
 משתקין אותו בנויפה
 מודים דמיוזי כשתי
 שמך נמי דמשמע ע
 ותנן ⁷ חייב אדם ל
 שהוא מברך על הט
 יגיעו רחמך מ"ט (6)
 כמערכא ר' יוסי בר
 חד אמר מפני ש
 בראשית וחד אמר מ
 הקב"ה רחמים ואינ
 דנחית קמיה דרבה א
 צפור אתה חוס ורח
 על אותו ואת בנו א
 אמר רבה כמה ידי
 למריה א"ל אביי ודי
 (7) לחדודי לאב
 דנחית קמיה דרבי ח
 הגבור והנורא האדיר
 ליה ס"ימתינתו לשב
 תלתא אי לאו דכת

וְאֵתוֹ ⁽³⁾ כִּנְסַת הַגֵּדִים
הָאֵל מִשָּׁל לָאָדָם שֶׁ
אוֹתוֹ (בָּאֵלֶף) דִּינְרֵי
שָׁמַיִם חוּץ מִירֵאֵת
מִעֵמֶךְ כִּי אִם לִירֵאֵת
רַבִּינוּ מִילְתָּא זוֹרְתִי
דְּוֹמָה עָלָיו כִּבְלֵי קָמָר
יְהוֹמוֹר שָׁמַע שָׁמַע
וְכּוֹפֵלָה הָרִי זֶה מִגֵּזֶר
קִשְׁיָא הָא דְאִמֹר מִלֵּיל
"א"ל רַב פָּאָל לִרְבָּא
אִמֹר לִיה ⁽⁴⁾חֲבֵרְתוֹת
דְּנִפְחָא עַד דְּמִכּוּן דְּ
קִלּוֹן אֲבִיו וְקִלּוֹן אִמִּי
רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בִּישְׂרָא
מִדְּבַר: **מִתְנִי'** מַעֲשֵׂה
וּמִתְרַגְּם מַעֲשֵׂה עֶגְלָה
בְּרַכַּת כֹּהֲנִים מַעֲשֵׂה דְ
וְרַבִּי יְהוּדָה מֵתִיר ר' א'
רַבֵּנּוּ ⁽⁵⁾יֵשׁ נִקְרִין וּמֵת
מִתְרַגְּמִין אֵלּוּ נִקְרִין
נִקְרָא וּמִתְרַגְּם פְּשִׁיטָא

וְלֹא תִגְלֶה שׁוֹם דָּבָר
 מֵעֵשָׂה רִאשׁוֹן. וַיִּשְׁכַּח אֶל
 יִשְׂרָאֵל: וּמֵעֵשָׂה עֵגֶל הָאֵשׁ
 וּמֵעֵשָׂה עֵגֶל הַשֵּׁמֶי הָאֵשׁ שָׂכַח
 אֶל אֵין מִצְרַיִם: הָרֹדֶעַ אֵל
 דָּוִד וְאִמּוֹנוֹ לֹא נִקְרָן בְּ
 גִלּוֹ לֹא בָּא לְעוֹלָם. וְהַסֵּמֶט

בִּיד הַקִּצָּה הוּא, כְּגוֹן אֲרוֹךְ קֶזֶר עֲנִי
אֵת זֶה מִסֵּר בִּידוֹ שֶׁל אִדָּם וְנָתַן לַפְּנִי
הַחֹמֶר וְשׂוֹנֶה, מְגוּנָה הִיא, שְׂמוּקִי לֹא
וְנָתַן לִי מִשְׁתַּקֵּינִ לִי, דְּמַחֲזִי כִשְׁתִּי
וְהִסֵּר בְּתַפְלֹתוֹ (שם ד.ד.). מִחֲבִיבָא לִיָּה.
וְהַמְקַצֵּת בִּידָהּ (שׁוּפְטִים ד) מִתְּמַרְגְּמִין

רכוך טובים ה"ז דרך מינו
חכמים למדו (כרימות דף 1:)
סממני הקטורת שמלריכן הס
קן לפור יגיעו רחמין. (ה)

יר כן חוס ורחם עליו:
ויזכר שמד. על טובותיו
 שאמר שני פעמים מודים
 ע מהשקין אותו ובגמלה
המכנה נעריים. בגמלה
 גם פרשה עריות כבינו
 עררה ממס דייכר הכחז
 הכחז בלשונו וקרא אותה
 קלון אביו וקלון אמו
 יא לה לשון היפך שמהפך
 יא לגנאי והפך יא
 מים בספרי אספה לי
 (במדבר יא) ואל אראה
 ברעם היה לו לומר
 היה הכחז כיוצא לומר
 כבודם מבצית שור אורל
 (ק) כבודי היה לו לומר
 הכחז: **האומר ומורעך**
עציר למוכר. לא תבא על
 ויליד בן לע"ז: **משחקין**
ויספ. שעוקר הכחז
 הוא עבדות חוק לאמורים
 יהן ללא ונותן כרת ללא
 ומייצ חטאת על הטובג
 על המזיד בהמרה:
רשעים. ומקבל ומודה
 אלה: **על הרעה.** ברוך
 על הטובה. ברוך
 מטייל קנאה. לומר

חס וענן הבהמות וחיות
 ואינן אלא גורים מלך.
 וכן עולו להודיע שאלתנו
 ממנו מלכותו: **דכתיב**
הה האל הגדול הגבור
 לא שם פנים (דברים י):
הה הגדולה בספר עזרא
 יעלה אליהו האל הגדול
 הראש שומר הבית והספר:
הה שמים אותה מסורה
 סיהא הוא עצמו מלך לכו
 שהיכול צידו להיין
 דכתיב הנה כחומר ציד
 אתם ידדי בית ישראל
 ואומר יסירתי אתם לז
 ורכס (יחזקאל לו): **אמר**
אמר וסני לה כל מינה
 ה אין כאן משמעות שתי
 מגונה וסכל הוא:
הה שמים וכן כמנהג
 ב דכתיב להדבר לפניו
 ויחור ומראה לו כדפלו
 בראשונה: **מרופא**
 ע"ה. ותשם את המוקפת
 מרופא (שופטים ד):
יוסף פפרשי מכה
 דממרגס ערות אצ"ר

מרתני יישינן לגנותו: **מעשה** המספר המעשה הוא קרוי צו שיכל מאליו חבל המה מיין. מפרש כסיפא מעשה ארבעה דברים ראו לו

חורץ מיראת שמים. כל הנא על הא
וא, אבל כדק ורשע אינו בא על ידי ש
מילתא מילתא ותני לה. כל מביה ו
י מלכיות אלא למתלוץ, אמר פסוק ש
שטוהא אדם בחצרו ינהא אלא המקום ול
ל בכך (שם). בארזפתא. קורטוס, ותש
מרזפתא (ברכות שם).

מסורת הש"ס

(א) זכרות לה. ע"ס (ז, ב) גי'
רמב"ם דרך המדקדקים,
(ג) שם לג: (ד) שם לה,
(ה) ובזכרות ובע"י ליחא,
(ו) זכרות לג: ושי"ט;
(ז) זכרות לג: שם דהם ט;
(ח) זכרות לג: [סוסה ג:];
(ט) זכרות לה, (י) ע"י
תור"ט, (כ) [תוספתא פ"א],
(ל) [דף סז, מ], (מ) ע"י
פיה לדברות חסד, (נ) דהם
סז: ע"ס זכרות,

גליון הש"ס

גמ' גנאי הוא לו. עין
לעיל דף יח ע"א: תוס'
ד"ה מפני. שיקד הקליר
עין חגיגה דף יג ע"א
תוס' ד"ה ורגלי החיות:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' מאי טעמא לא
פאצו צו: (ב) שם ואמו
נפיקו נכסא בגדולה
ותקנינו און לא הוה
אתריין: (ג) בשבט
מעשה דוד ואומן
נקראין: (ד) רש"י ד"ה על
אזכור יגיעו רחמיך
לשון הוה רחמיך:
(ה) ד"ה מעשה עגל וכו'
העגל הזה נקרא ולא
מורגב: (ו) תור' ד"ה
ממנו וכו' אומר ואם
כיום אחד בל תפסחו
למעשה יצא: (ז) ד"ה
הכל וכו' נבחימא כל יתהלל
בחכמתו אל
יתהלל עשר בשויו:

מנהל הנדסה

[N] גם' ויש לא נקרין ולא מתרגמין. תא"מ:

ג. גהות מהר"ב

רנשבורג
[א] רש"י ד"ה מעשה
תמר וכו' עד ואשליכיהו.
מלת ואשליכיהו נמחק ונ"ב
וישר:

מוסף רש"י

על קן צפור יגיעו
תשים סהיו
מוראים עמם תמנעם
למסמק גלגום תמנעם
ואמרים רחם וזמן אלה
אן למר יגיעו רחמי
תשמרתם מכל אש האל
תשארם על שר אלהת
עשה שן זכר שמך
תשארם מוריס מוריס
(מסס) רבבות (מסס)
לומר על
אלהת שן ואל על שר
כדוריו (מסס) מדרות
נמנעו ואל על לנמנע
נמנעו לשן לנמנע על שר
תקן מוריס לנמנע שם
עצור ומר מנעו
מוריס תקון אן כדוריס
לשן נמנע ומר לנמנע
עלשן מוריס על שר
לחדור (מסס)
לאביר שישן ז מ
(מסס) דרבתור
מנע שאל המור הנור
סנורל אש אל שם פנס
שור שור
תקנור
שחלל מור על מנע

הגולה בספר עזרא (שם). הם עשיר חכם שוטה לכן שחור, שני דרכים והוא יבחר לו ירמיהו משתקין ליה, שאין זה דומה רשיות (שם). הברותא כלפ' כלומר מלמדן אותו שיכון ומ